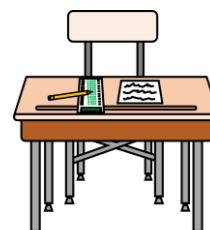

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΘΡΑΝΙΟ του 3ου

Εφημερίδα 3ου Γυμνασίου Σαλαμίνας - Μάρτιος 2021- Αριθ. Φύλλου 1

2500 ΧΡΟΝΙΑ από τη ΝΑΥΜΑΧΙΑ της ΣΑΛΑΜΙΝΑΣ

Εκδηλώσεις για το
επετειακό έτος

σελ. 3

200 ΧΡΟΝΙΑ από την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η συμβολή της
Σαλαμίνας στην
ελληνική
επανάσταση

σελ. 4

ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ & ΣΑΛΑΜΙΝΑ

Η σχέση του
οπληρχηγού με τη
Σαλαμίνα

σελ. 4

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ

Η σχέση του
ποιητή με τη
Σαλαμίνα

σελ.3

ΈΘΙΜΑ

Αποκριάτικα έθιμα
της Σαλαμίνας στο
πέραςμα του
χρόνου

σελ. 5

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Το φυσικό
περιβάλλον της
Σαλαμίνας: η
χλωρίδα

σελ. 4

ΈΡΕΥΝΑ

Νέοι και lockdown

σελ. 6

Σπουδαιίοι Σαλαμίνοι

του 19ου και 20ου
αιώνα

σελ. 6

Με αφορμή την εκπνοή του επετειακού έτους για τα 2500 χρόνια από τη Ναυμαχία της Σαλαμίνας και την έναρξη της επετείου για τα 200 χρόνια από την κήρυξη της Ελληνικής Επανάστασης, οι μαθητές της Γ' Γυμνασίου του σχολείου μας εκδίδουν την πρώτη τους εφημερίδα, της οποίας το πρώτο τεύχος είναι αφιερωμένο στον τόπο μας, τη **Σαλαμίνα**. Με συνεντεύξεις, έρευνες και ρεπορτάζ αναδεικνύουν ξεχωριστές στιγμές της ιστορίας του νησιού μας και καταθέτουν τις σκέψεις τους. Ο ενθουσιασμός μας είναι μεγάλος! Καλή επιτυχία στην πρώτη τους εκδοτική προσπάθεια!

Κατερίνα Παπασωτηρίου, Φιλόλογος

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Μια εφ' όλης της ύλης συνέντευξη του Δήμαρχου, κ.
Γιώργου Παναγόπουλου, στους μαθητές του Γ2

σελ. 2

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑΣ

Η εφημερίδα μας, **ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΘΡΑΝΙΟ του 3ου**, εγκαινιάζει φέτος μια νέα πορεία. Πιστεύω ότι θα τύχει ευνοϊκής αποδοχής από τους αναγνώστες και, κυρίως, από τα παιδιά του σχολείου μας.

Οι μαθητές μας, όλοι και ο καθένας ξεχωριστά, έχουν την ευκαιρία να κάνουν τον προσωπικό τους απολογισμό.

Χαιρετίζω την έκδοση της εφημερίδας του σχολείου μας και συγχαίρω τις καθηγήτριες που είναι καθοδηγήτριες και συμπαραστάτριες στους μαθητές μας, οι οποίοι εμπλουτίζουν με την εργασία τους το υλικό της εφημερίδας.

Εκφράζω τις ευχαριστίες μου στη φιλόλογο κα Κατερίνα Παπασωτηρίου, που εργάστηκε αθόρυβα, αλλά με εξαιρετική φιλοπονία, επιμελούμενη την έκδοση του περιοδικού.

Θεοδώρα Παπαϊωάννου,
Διευθύντρια 3ου Γυμνασίου
Σαλαμίνας

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Μια εφ' όλης της ύλης συνέντευξη του Δήμαρχου, κ. Γιώργου Παναγόπουλου, στους μαθητές του Γ2

Μαριτίνα Νέζη, Γ2

Τον Νοέμβριο οι μαθητές του τμήματος Γ2 του 3ου Γυμνασίου Σαλαμίνας, τηρώντας όλα τα μέτρα κατά της εξάπλωσης του κορωνοϊού, επισκεφτήκαμε τον Δήμαρχο, στο πλαίσιο του μαθήματος της Νεοελληνικής Γλώσσας. Του θέσαμε διάφορες ερωτήσεις σχετικά με τον ίδιο, τον τόπο μας, αλλά και για το μέλλον του νησιού μας και εκείνος μας παραχώρησε μια συνέντευξη εφ' όλης της ύλης!

Σε ερώτησή μας αν ήταν όνειρό του να γίνει μια μέρα Δήμαρχος, απάντησε ότι ποτέ δεν το είχε σκεφτεί, βλέποντας όμως, κάποια πράγματα που δεν του άρεσαν, θεώρησε ότι όφειλε να τα αλλάξει. Δουλεύει 7 ημέρες την εβδομάδα και έχει λίγο ελεύθερο χρόνο, γεγονός όμως που έχει αποδεχτεί, αφού, όπως είπε, "έτσι είναι η ζωή, δεν μπορεί να τα έχει κανείς όλα".

Απαντώντας σε ερωτήσεις μας αναφορικά με το περιβάλλον, μας είπε πως ο Δήμος έχει κάνει ένα πολύ μεγάλο βήμα ως προς τη μαζική ανακύκλωση, αφού συλλέγει περίπου 40 τόνους απορρίμματα τον μήνα. Έχουν τοποθετηθεί κάδοι ανακύκλωσης στα σχολεία, ώστε τα παιδιά να ευαισθητοποιηθούν και να παρακινήσουν με τη σειρά τους και τους γονείς τους, αφού "όλες οι αλλαγές έρχονται από τους νέους"! Τόνισε ότι στα σχέδια του Δήμου είναι η συγκέντρωση κλαδιών σε ένα "πράσινο σημείο", εφόσον όχι μόνο είναι ένα εγχείρημα που μπορεί να πραγματοποιηθεί εύκολα, αλλά και τα έσοδα από αυτό θα είναι μεγάλα.

Έπειτα, μετά από σχετική ερώτηση, αναφέρθηκε στα αδέσποτα. Τόνισε ότι ο Δήμος έχει τοποθετήσει ταϊστρες για τα αδέσποτα και κάποια εμβολιάζονται και στερώνονται από την αρμόδια υπηρεσία. Ωστόσο, λόγω του μεγάλου αριθμού αδέσποτων που υπάρχουν στη Σαλαμίνα και του μεγάλου κόστους των εμβολιασμών, τελικά δεν γίνονται πολλοί. Μία σημαντική πληροφορία που

μας έδωσε ο Δήμαρχος είναι ότι, όταν γεννήσει ένας σκύλος, πρέπει ο ιδιοκτήτης του να το δηλώσει στον Δήμο.

Αναφερθήκαμε επίσης, στα στάσιμα νερά στους κεντρικούς δρόμους του νησιού, όταν βρέχει. Ο Δήμαρχος μας εξήγησε ότι τα συγκεκριμένα σημεία ήταν αρχικά θάλασσα και τώρα με τα μπαζώματα που έχουν γίνει, είναι πιο ψηλά από αυτήν. Έτσι, τοποθετούνται υπόγειοι αγωγοί, για να συλλέγουν τα όμβρια ύδατα και να τα διοχετεύουν στη θάλασσα. Ένα έργο αρκετά δύσκολο, λόγω των πολλών αγωγών που ήδη υπάρχουν.

Ρωτήθηκε ακόμα, αν στα μακροπρόθεσμα πλάνα του είναι η δημιουργία ποδηλατοδρόμων και είπε ότι έχουν αρχίσει ήδη να γίνονται έργα πίσω από την πλατεία, στα Αγάματα, μέχρι και τον Φάρο (περίπου 1 χλμ).

Σε ερώτησή μας για τα σχέδια του Δήμου, ώστε να γίνει το νησί μας φιλικότερο για τα ΑΜΕΑ, δήλωσε ότι οι άνθρωποι με ειδικές ανάγκες δεν πρέπει να είναι αποκλεισμένοι από την κοινωνική ζωή, αλλά να συμμετέχουν ενεργά, για αυτό και ο Δήμος φροντίζει να τοποθετηθούν ράμπες και να υπάρχουν τουαλέτες

Συνέχεια σελ. 5

Η ΣΑΛΑΜΙΝΑ ΣΤΗ "ΔΙΝΗ" ΤΗΣ ΜΗΔΕΙΑΣ

Κυριάκος Γιαννακόπουλος, Γ2

Από το 2004 είχαμε να δούμε στη Σαλαμίνα αντίστοιχο καιρικό φαινόμενο με αυτό που μας έφερε η "Μήδεια" στις 15 και 16

Φεβρουαρίου. Αρχικά, ξεκίνησε το «φαινόμενο» με πολύ χαμηλές θερμοκρασίες, δυνατό αέρα και τις πρώτες χιονονιφάδες να πέφτουν στο έδαφος. Η επόμενη μέρα βρήκε τη Σαλαμίνα ντυμένη στα λευκά στο μεγαλύτερο τμήμα της. Εκατοντάδες συντοπίτες μας δεν μπόρεσαν να αντισταθούν στο πρωτοφανές σκηνικό και παραβλέποντας τις πολύ χαμηλές

θερμοκρασίες βγήκαν στους δρόμους, να φτιάξουν χιονάνθρωπους και να παίξουν με το χιόνι. Ταυτόχρονα, οι τοπικές αρχές, λειτουργώντας άμεσα, έριξαν αλάτι στους δρόμους, για να μην πιάσουν πάγο και προκληθούν ατυχήματα. Έτσι, η Μήδεια πέρασε ανώδυνα από το Νησί μας, αφήνοντάς μας όμορφες εικόνες.

3ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΣΑΛΑΜΙΝΑΣ

**ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΘΡΑΝΙΟ
του 3ου**

Έτος: 2021

Αριθ. φύλλου: 1

Συντάκτες: Μαθητές &
μαθήτριες Γ' Γυμνασίου

Επιμέλεια: Κατερίνα
Παπασωτηρίου

2500 ΧΡΟΝΙΑ από τη ΝΑΥΜΑΧΙΑ της ΣΑΛΑΜΙΝΑΣ

Εκδηλώσεις για το επετειακό έτος

Θοδωρής Παναγόπουλος, Γ2

Η Ναυμαχία της Σαλαμίνας διεξήχθη στις 22 Σεπτεμβρίου του 480 π.Χ, στα Στενά της Σαλαμίνας μεταξύ της συμμαχίας των ελληνικών πόλεων-κρατών και της Περσικής Αυτοκρατορίας και αποτέλεσε τη σημαντικότερη σύγκρουση και την αρχή του τέλους της δεύτερης περσικής εισβολής στην Ελλάδα, η οποία ξεκίνησε το 480 π.Χ.

Σύμφωνα με τους ιστορικούς, αν οι Πέρσες νικούσαν στη Σαλαμίνα, θα είχε σταματήσει η ανάπτυξη της Ελλάδος, και κατά συνέπεια ο δυτικός πολιτισμός δεν θα ήταν αυτό που είναι σήμερα. Γι' αυτό, η ναυμαχία της Σαλαμίνας θεωρείται από τις πιο σημαντικές μάχες στην ανθρώπινη ιστορία.

Το 2020 γιορτάσαμε το επετειακό έτος για τα 2500 χρόνια από τη Ναυμαχία της Σαλαμίνας. Οι εκδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν ήταν υπό την αιγίδα της Α.Ε. της προέδρου της Δημοκρατίας Κατερίνας Σακελλαροπούλου σε συνεργασία με το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, το Υπουργείο Εσωτερικών, το ίδρυμα ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΒΑΡΔΙΝΟΓΙΑΝΝΗ και τον Δήμο Σαλαμίνας. Εκδηλώσεις έγιναν τόσο στη Σαλαμίνα όσο και σε όλη τη χώρα για τον εορτασμό αυτής της

σπουδαίας επετείου:

-Πραγματοποιήθηκε πανελλήνιος μαθητικός διαγωνισμός Δοκιμίου.

-Πραγματοποιήθηκε διαδικτυακή έκθεση Λαϊκής Ζωγραφικής.

-Εκδόθηκε επετειακό συλλεκτικό νόμισμα & γραμματόσημο.

-Φωταγωγήθηκε το κτίριο της Βουλής των Ελλήνων.

-Διοργανώθηκε με μεγάλη επιτυχία το 57° Ράλλυ Αιγαίου και το 2° μουσικό φεστιβάλ (nextgeneration).

-Έλαβε χώρα έκθεση ζωγραφικής και μαρμαρογλυπτικής με τη συνεργασία του Δήμου Σαλαμίνας και του Δήμου Τήνου (η Τήνος είναι παγκοσμίως γνωστή για τη μαρμαρογλυπτική της τέχνη και οι σχολές μαρμαρογλυπτικής της Τήνου θεωρούνται από τις κορυφαίες στον κόσμο).

-Ανάδειξη της Ελιάς της Όρσας (του μοναδικού ζωντανού οργανισμού από την εποχή της Ναυμαχίας).

-Διοργανώθηκαν διεθνείς σκοπευτικοί αγώνες με συμμετοχές αθλητών από πολλές χώρες του κόσμου.

-Πραγματοποιήθηκε ομιλία από την Υπηρεσία Ιστορίας Πολεμικού Ναυτικού με θέμα "Θεμιστοκλής & Στρατηγική".

-Έλαβε χώρα τουρνουά Βόλεϊ.

-Πραγματοποιήθηκε με τεραστία επιτυχία Ράλλυ ιστορικών αυτοκινήτων. Πολύς κόσμος από όλο το νησί συγκεντρώθηκε στην αφετηρία όσο και σε όλη τη διαδρομή, για να θαυμάσει τα αυτοκίνητα αντίκες.

Δυστυχώς, αρκετές εκδηλώσεις αναβλήθηκαν λόγω της πανδημίας του COVID-19. Για αυτό τον λόγο, η Σαλαμίνα έχασε μια σπουδαία ευκαιρία να προβληθεί μέσα από τις εκδηλώσεις αυτές. Ας ελπίσουμε στο γρήγορο τέλος της πανδημίας, ώστε να μπορέσουν να πραγματοποιηθούν εκδηλώσεις που θα βοηθήσουν στην ανάδειξη του νησιού.

(Πηγές: el.wikipedia.org & salamina.gr)

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ

Η σχέση του ποιητή με τη Σαλαμίνα

Νίκος Σεβαστάκης, Γ2

Ο Άγγελος Σικελιανός γεννήθηκε στη Λευκάδα στις 15-3-1884. Τα έργα του απέκτησαν παγκόσμια φήμη και τον κατέστησαν καταξιωμένο λυρικό ποιητή. Ο ποιητής οραματιζόταν και αγωνιζόταν, μαζί με την πρώτη σύζυγό του, Εύα Πάλμερ, να αναβιώσει τη Δελφική ιδέα, δηλαδή τη διάδοση του αρχαιοελληνικού πνεύματος σε όλη την υφήλιο. Απογοητευμένος από τις περιπέτειες των δελφικών εορτών και αποδυναμωμένος οικονομικά, με την Εύα μακριά του στην Αμερική από το 1933, ψάχνει έναν τόπο περισυλλογής και πνευματικής αναζωογόνησης. Για τον ποιητή η Σαλαμίνα αποτέλεσε αυτό το καταφύγιο στο οποίο θα μπορούσε να ηρεμήσει από τις δυσκολίες και να επικεντρωθεί στην τέχνη του. Στη μονή της Παναγίας Φανερωμένης, σε έναν χώρο ιερό, εγκαταστάθηκε σε ένα σπιτάκι που του παραχώρησε ο μοναχός Αμβρόσιος. Εκεί έμελλε να περάσει ένα μεγάλο μέρος των τελευταίων χρόνων της ζωής του, αλλά και να εμπνευστεί τα αριστουργήματά του: «Μελέτη Θανάτου», «στο έρμο χωράφι», «Πρωτιά», «Τη γραμμή απ'το μέτωπο», «αντιστασιακά», καθώς και τις

τραγωδίες του, «Ο Χριστός στη Ρώμη» και «Ο θάνατος του Διγενή». Το 1938 γνωρίζεται με την Άννα και στις 18/6/1940 ενώνονται για πάντα στο εκκλησάκι της Παναγίας, στον αρχαιολογικό χώρο της Ελευσίνας. Το μικρό σπιτάκι της παραλίας, στη Φανερωμένη, θα κλείσει μέσα του την αγάπη του ζευγαριού, απλά, ήρεμα και γαλήνια. Ο απλός και φιλόξενος κόσμος της Σαλαμίνας γοήτευσε τον ποιητή κάνοντάς τον να δεθεί μαζί του και να σφυρηλατήσει έτσι φιλίες, ακόμη και κουμπιές, που θα τον συντρόφευαν για μια ζωή. Ο Σικελιανός, ο οποίος είχε ενσωματωθεί με τους ντόπιους, ήταν πάντοτε προσιτός και κοντά στον απλό κόσμο, αλλά και στους διανοούμενους του νησιού. Κατά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο και τη γερμανική κατοχή ήταν διαρκώς στο πλευρό της αντίστασης δίνοντας ελπίδα στον ελληνικό λαό. Τότε ήταν που η απώλεια του καρδιακού του φίλου Φίλιππα Τούτση, Σαλαμίνιου που εκτελέστηκε από τους Γερμανούς στις 27-5-1944, τον κατέβαλε. Μερικούς μήνες μετά παθαίνει σοβαρή κρίση και χάνει μόνιμα τον έλεγχο της αριστερής του πλευράς. Στο υπόλοιπο της

ζωής του ο Άγγελος πικραμένος από πολλά δεινά, όπως η ματαιώση της υποψηφιότητάς του για το βραβείο Νόμπελ, το καλοκαίρι του 46', βρίσκει καταφύγιο και πάλι στο νησί που τόσο αγάπησε. Το 1947 εκλέγεται πρόεδρος της εταιρίας Ελλήνων λογοτεχνών και την ίδια χρονιά αποσύρεται στο αγαπημένο του νησί. Ζητά άσυλο μέσα στο μοναστήρι, όπου του παραχωρείται το δεσποτικό από τον σεβαστό του φίλο, Μητροπολίτη Ιάκωβο. Εκεί συγγράφει την τραγωδία του "Ο θάνατος του Διγενή", αποζητώντας την απόλυτη μοναξιά και προσήλωση στο έργο του. Η κατάσταση της υγείας του σταδιακά επιδεινωνόταν, αλλά η φροντίδα των γιατρών στο νοσοκομείο "Παμμακάριστος" έφερνε κάποια περιστασιακή βελτίωση. Τον Μάιο του 1950 δεν μπορεί πια να βαδίσει και τον Ιούνιο του 1951 πεθαίνει από την κατάποση λανθασμένου φαρμάκου. Ο μεγάλος αυτός πνευματικός άνθρωπος επηρεάστηκε και επηρέασε πολύ τη Σαλαμίνα, αφήνοντας το ανεξίτηλο σημάδι της παρουσίας του στο νησί και στις καρδιές όσων τον γνώρισαν. (Πηγή: Επτά Ημέρες, εφημ. Η Καθημερινή, 6 Ιουλίου 1997)

200 ΧΡΟΝΙΑ από την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η συμβολή της Σαλαμίνας στην ελληνική επανάσταση

Γιάννης Εγγλεζόπουλος, Γ1

Η συμβολή της Σαλαμίνας στον Αγώνα των Ελλήνων για την ελευθερία ήταν σημαντική.

Πριν από την Ελληνική Επανάσταση του 1821, το νησί είχε μεγάλη οικονομική άνεση, λόγω του εμπορίου κατραμιού (πίσσας). Επιπλέον, διέθετε σχεδόν πλήρη αυτοδιοίκηση αποτελούμενη από τετραμελή επιτροπή με Σαλαμίνιους πολίτες και έναν Τούρκο αξιωματούχο, γεγονός που συντέλεσε να μη σημειωθούν σημαντικές εχθροπραξίες στην περιοχή αυτή.

Η Κούλουρη έλαβε μέρος στην Επανάσταση κυρίως στην Αττική. Οι Σαλαμίνοι συγκρότησαν ένα ετοιμοπόλεμο στρατιωτικό σώμα που χωρίστηκε σε δύο ομάδες. Στη μία από αυτές ηγήθηκε ο ηγούμενος της Μονής Φανερωμένης. Από τους Σαλαμίνιους αγωνιστές αξιοσημείωτη είναι η παρουσία των Γιωργάκη Γκλίστη, καθώς και του Αναγνώστη και Αντώνιου Μπιρμπίλη ή Βιρβίλη. Κάποιοι άλλοι Σαλαμίνοι που

βοήθησαν ήταν οι Σπύρος Παπαθανάσης, Παπαπέτρος Σακελλάριος, Νικόλαος Μαυράκης, Γιαννούσης Περδικούρης, Ιωάννης Κριτσίκης, Ιωάννης Παπανικόλας, Αναγνώστης Πάλλας, ο Γιωργάκης Μάθεσης και ο Ιωάννης Βιέννας.

Κάποιοι από τους αγωνιστές αυτούς μαζί με άλλες ομάδες βοήθησαν στις 26 Μαρτίου 1821 στην πολιορκία και κατάληψη της Ακρόπολης. Επίσης, στις 3 Νοεμβρίου 1821 χίλιοι Έλληνες επαναστάτες, μεταξύ των οποίων και το σώμα των Σαλαμινίων απέκλεισαν τους Τούρκους στο φρούριο των Αθηνών. Στη μάχη του Σερπετζέ (Ωδείο Ηρώδου Αττικού) έμελλε να γραφούν οι τίτλοι τέλους για τον Γιωργάκη Γκλίστη.

Στη διάρκεια της Επανάστασης, σημαντική ήταν και η συμβολή της Μονής Φανερωμένης. Αποτελούσε καταφύγιο του άμαχου πληθυσμού της Αθήνας, των Μεγάρων, των γύρω περιοχών και των αγωνιστών. Επίσης, αργότερα έγινε στρατόπεδο, κέντρο διοίκησης, υποδοχής και περίθαλψης

των τραυματιών και των οικογενειών τους. Κάποιες περιόδους σιτίζονταν εκεί 75.000 άτομα. Επιπλέον, η Μονή έγινε τόπος φιλοξενίας και συνεδρίασης πολλών αγωνιστών που έλαβαν μέρος στις επιχειρήσεις της Αττικής και του Φαλήρου. Εκεί φιλοξενήθηκε και η Βιβλιοθήκη της Αθήνας και το τυπογραφείο της Εφημερίδος των Αθηνών. Το 1823 εγκαταστάθηκαν στη Σαλαμίνα το Εκτελεστικό και Βουλευτικό σώμα της Προσωρινής Διοίκησης της Επαναστατημένης Ελλάδας και στις 20 Αυγούστου 1824 εκδόθηκε το πρώτο φύλλο της Εφημερίδος των Αθηνών.

Καταφύγιο στο νησί βρήκε και ο αρχιστράτηγος του αγώνα Γεώργιος Καραϊσκάκης, ο οποίος πολεμώντας γενναία, για να σώσει την Αθήνα από τους εχθρούς, τραυματίστηκε θανάσιμα στις 22 Απριλίου 1827 και τάφηκε στη Σαλαμίνα, στον Άγιο Δημήτριο.

(Πηγή: Η συμβολή της Σαλαμίνας στην επανάσταση του 1821. Ανακτήθηκε από <https://www.animartists.com/>

Σαλαμίνα: όλη η ιστορία... σε ένα νησί. Ανακτήθηκε από <https://www.gnoristetinellada.gr/>

Η ΚΟΥΛΟΥΡΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

Η σχέση του ήρωα με το νησί

Νικολέτα Μαραγκάκη, Γ2

Ο αθυρόστομος Αρχιστράτηγος της Επανάστασης του έθνους, γεννήθηκε στις 23 Ιανουαρίου 1782 από την καλόγρια μητέρα του Ζωή Διμισκή, ενώ ο πατέρας του φημολογείται ότι είναι ο Δημήτριος Ίσκος ή Καραϊσκος, αμαρτωλός του Βάλτου. Ο «Γιος της Καλόγριας», όπως τον αποκαλούσαν, πάντα αθυρόστομος και βωμολόχος, δε σταματούσε να υποστηρίζει το δίκαιο του αγώνα απέναντι στους πολιτικούς της εποχής, γεγονός που τον έφερε σε ρήξη με τον Μαυροκορδάτο και οδήγησε στην καθαίρεσή του. Τον Ιούνιο του 1824 τέθηκε Αρχιστράτηγος της Στερεάς Ελλάδας. Λόγω της προχωρημένης φυματίωσης που

τον ταλαιπωρούσε δεν μπορούσε να βοηθήσει στην πολιορκία του Μεσολογγίου, κατάφερε όμως μια νικηφόρα πορεία στη Στερεά Ελλάδα και μετέφερε το αρχηγείο του στο Κερατσίνι. Σε αυτό το διάστημα, όποτε τον κυνηγούσαν ή ήθελε να ξεκουραστεί πήγαινε στη Σαλαμίνα.

Την 22-23 Απριλίου 1827, κατά την πολιορκία του Κερατσινίου, βαριά τραυματισμένος, ζήτησε να μεταφερθεί στην Κούλουρη και προέτρεψε τους Έλληνες να πολεμούν μονιασμένοι. Στις 23 Απριλίου 1827 άφησε την

τελευταία του πνοή και ένα δυσαναπλήρωτο κενό. Το άψυχο σώμα του τάφηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Σαλαμίνας. Το 1835 με διαταγή του Όθωνα μεταφέρθηκε η σωρός του στο Ν. Φάληρο, που ανεγέρθηκε μνημείο τιμής του ήρωα, πλην μερικών οστών, που παρέμειναν στη Σαλαμίνα, για να τιμηθεί η επιθυμία του Αρχιστράτηγου. Επίσης, κάποια από τα όπλα του φυλάσσονται στην Ι. Μ. Φανερωμένης, για να θυμίζουν το πέρασμά του από εκεί.

(Πηγή: Γ. Καραϊσκάκης, Η ζωή ενός ήρωα & οι απίστευτες βωμολοχίες που έγραψαν ιστορία. Ανακτήθηκε από <https://www.tanea.gr>,

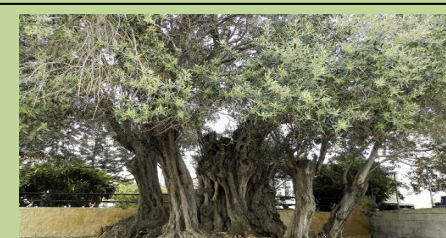
Γ. Καραϊσκάκης. Ανακτήθηκε από www.discoverarta.gr/

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Το φυσικό περιβάλλον της Σαλαμίνας: η χλωρίδα

Ειρήνη Μαρούλη, Γ2

Στη Σαλαμίνα ενδημούν 633 είδη και υποείδη φυτών. Η βλάστηση στο νησί είναι τυπικά μεσογειακή με είδη, όπως η χαλέπιος πεύκη, τα θαμνοκυπάρισσα, τα πουρνάρια, οι ημέρες βελανιδιές, οι κοκκορεβυθιές, οι χαρουπιές, οι αγριελιές, τα φυλλίκια, οι αγριογκορτσιές, οι λεύκες και τα αλμυρίκια. Μπορεί κανείς να βρει επίσης, σιληνές, αγριόσκορδα, μωβ παπαρούνες, ίριδες, νάρκισσους και πολλά άλλα. Ακόμα, το νησί μας φιλοξενεί 20 είδη ορχιδέων, τις ανακαμπτίδες, τις νεοέτιες και αρκετά ακόμα, όμως, σύμφωνα με νέες καταγραφές, τα περισσότερα είδη έχουν εξαφανιστεί. (Πηγή: Σαλαμίνα. Ανακτήθηκε από <https://www.naturagraeca.com>)

ΈΘΙΜΑ

Αποκριάτικα έθιμα της Σαλαμίνας στο πέρασμα του χρόνου

Ηλίας Αναγνωστόπουλος, Γ1

Οι Απόκριες ήταν η γιορτή του τραγουδιού, του χορού, του κρασιού και του ξεφαντώματος, αλλά και των σατιρικών ποιημάτων. Κάθε γειτονιά της Σαλαμίνας έστηνε το δικό της τραπέζι με ψητά και άλλα φαγητά, αλλά και πολύ ρετσίνατο κρασί. Στήνανε και χορό με τραγούδια, που συνέθεταν και τραγουδούσαν οι ίδιοι. Ο χορός κρατούσε μέχρι αργά το βράδυ. Χαρακτηριστικό γλυκό της αποκριάς ήταν το «πουπέκι» (γαλακτομπούρεκο) το οποίο ήταν πάντα χειροποίητο με φύλλο που άνοιγε η κάθε νοικοκυρά. Στην Κούλουρη η μεταμφίεση έπαιζε κύριο ρόλο. Οι στολές απλές, ό,τι

έβρισκε ο καθένας: οι άνδρες ντύνονταν τσολιάδες, οι γυναίκες Κουλουριώτισσες, άλλοι έβαζαν παλιά ρούχα και παρίσταναν τις γριές ή τους γέρους με τις μαγκούρες, ρούχα αστυνομικού ή στρατιωτικού, μάσκες που έφτιαχναν από χαρτόνι ή από γύψο.

Στον Άγιο Μηνά, στον Άγιο Ανδρέα, στα Αλώνια, στο Κουφό τραγουδούσαν και χόρευαν μόνοι τους, τις περισσότερες φορές χωρίς όργανα. Το γλέντι σταμάταγε μόνο αργά το βράδυ της Καθαρής Δευτέρας. Το «καμακάκι», το «Κούνα κούνα» ή του «τούντε τούντε», είναι κάποια από τα

αγαπημένα αποκριάτικα άσματα που όλοι γνώριζαν απ' έξω. Χαρακτηριστικός ήταν ο χορός της "τράτας". Οι παλιότεροι θυμούνται ακόμη την περιφορά του γαιδάρου, πάνω στον οποίο ο αναβάτης καθόταν ανάστροφα και περνούσε όλη την Κούλουρη, κοροϊδεύοντας, πριν καταλήξει κάτω στην Αρμύρεζα.

Πηγή: <https://www.animartists.com/>

ΣΥΝΤΑΓΗ

Παραδοσιακό πουπέκι

Όλγα Αθανασούλια, Γ1

Την τρίτη εβδομάδα των Αποκρεών, την εβδομάδα της Τυρινής, που τρώγανε κυρίως γαλακτοκομικά, τυρί, γιαούρτι, οι νοικοκυρές της Κούλουρης έφτιαχναν το πουπέκι:

Βάζουμε όλα τα υλικά για το σιρόπι σε μία κατσαρόλα και ανακατεύουμε μέχρι να βράσει. Το αφήνουμε να σιγοβράσει για 5 λεπτά σε μέτρια φωτιά από την ώρα που θα πάρει βράση. Αφήνουμε να κρυώσει.

Για την κρέμα

Κρατάμε 1 φλ. από το συνολικό γάλα και τη μισή ζάχαρη. Βάζουμε το υπόλοιπο γάλα, την υπόλοιπη ζάχαρη, την κανέλα ξύσμα λεμονιού σε μία κατσαρόλα να ζεσταθεί και να βγουν τα αρώματα του λεμονιού και της κανέλας.

Σε ένα βαθύ μπολ, ρίχνουμε τα αυγά και τους κρόκους και τα χτυπάμε, να αφρατέψουν. Προσθέτουμε την υπόλοιπη ζάχαρη και συνεχίζουμε το χτύπημα μέχρι να λιώσει καλά η ζάχαρη. Προσθέτουμε τις βανίλιες. Προσθέτουμε στα αυγά το

σιμιγδάλι καθώς και το 1 φλ. γάλα που κρατήσαμε. Παίρνουμε από την κατσαρόλα λίγο ζεστό γάλα και το ρίχνουμε στο μπολ με το μείγμα αυγών ανακατεύοντας, να ζεσταθούν λίγο τα αυγά και να αραιώσουν. Αδειάζουμε το περιεχόμενο του μπολ όλο μαζί, μέσα στην κατσαρόλα με το ζεστό γάλα και ανακατεύουμε με σύρμα λίγα λεπτά μέχρι να δέσει η κρέμα. "Επειτα, την αποσύρουμε από τη φωτιά και προσθέτουμε το βούτυρο ανακατεύοντας να λιώσει. Αφαιρούμε την κανέλα και αφήνουμε λίγο την κρέμα να κρυώσει. Βουτυρώνουμε ένα ταψί στρογγυλό και στρώνουμε ακτινωτά 7 φύλλα κρούστας, βουτυρώνοντάς τα ένα ένα και φροντίζοντας να περισσεύουν αρκετά έξω από το χείλος του ταψιού. Ρίχνουμε την κρέμα επάνω στα στρωμένα φύλλα και στρώνουμε από πάνω τα υπόλοιπα 5 φύλλα βουτυρώνοντας τα. Περιχύνουμε με το υπόλοιπο λιωμένο βούτυρο, ραντίζουμε με λίγο νερό τα φύλλα και ψήνουμε στους 180 βαθμούς C στις αντιστάσεις για περίπου 1 ώρα.

Υλικά Συνταγής

1 πακέτο φύλλο κρούστας ή Βηρυτού
200 γραμμ. βούτυρο λιωμένο

Για το σιρόπι

700 γραμμ. ζάχαρη
500 γραμμ. νερό
1 ξύλο κανέλας
2 λεμονόκουπες στυμμένες

Για την κρέμα

2 λίτρα φρέσκο γάλα
200 γραμμ. ζάχαρη
4 αυγά
2 κρόκοι
ξύσμα από 1 λεμόνι ακέρωτο
200 γραμμ. σιμιγδάλι ψιλό
2 βανίλιες
1 ξύλο κανέλας
60 γραμμ. βούτυρο

Συνέχεια από σελ. 2

ειδικές για ΑΜΕΑ στα σχολεία. Μας αποκάλυψε μάλιστα, πως θα γίνουν προσβάσιμες στα ΑΜΕΑ κάποιες παραλίες του νησιού με την τοποθέτηση ειδικών αναβατήρων και ότι υπάρχει η πιθανότητα δημιουργίας ενός καταδυτικού πάρκου προσβάσιμου σε ανθρώπους με κινητικά προβλήματα. Επίσης, δήλωσε πως επιθυμία του Δήμου είναι να οργανώσει μαθήματα γραφής Braille.

Στην ερώτηση μας ποια είναι η κοινωνική πολιτική που ακολουθεί ο δήμος για τους άπορους συμπολίτες μας, ανέφερε ότι υπάρχουν κοινωνικές υπηρεσίες που τους εξυπηρετούν, όπως το Κοινωνικό Φροντιστήριο, το Κοινωνικό Παντοπωλείο, το Κέντρο Άνοιας, δωρεάν μαστογραφίες και εξετάσεις για τον καρκίνο του παχέος εντέρου. Επίσης, υπάρχει το πρόγραμμα "Βοήθεια στο σπίτι", με το οποίο παρέχεται δωρεάν φαγητό και φάρμακα σε ανθρώπους που χρήζουν βοήθειας.

Τον ρωτήσαμε ακόμα, αν υπάρχει σχέδιο δημιουργίας χώρων ψυχαγωγίας για τους νέους και μας απάντησε ότι η πλατεία στα Αγάλματα, ένας τόπος αναφοράς για τους νέους, θα γίνει πιο φιλικός για αυτούς με την τοποθέτηση εξέδρων. Επίσης, θα ανακαινιστούν τα γήπεδα τένις και το γήπεδο "Καραϊσκάκης", θα φτιαχτούν έξι νέες παιδικές χαρές και στο Κέντρο Νεότητας θα δημιουργηθεί ένας χώρος στον οποίο θα προβάλλεται 3D οπτικό υλικό για τη Ναυμαχία της Σαλαμίνας.

Συνοψίζοντας, μας τόνισε ότι έχει θέσει 3 προτεραιότητες μέχρι τις επόμενες εκλογές, που είναι **η βελτίωση της καθημερινότητας των κατοίκων του νησιού, η υλοποίηση μεγάλων έργων**, όπως αυτά που προανέφερε, και **να μπουν οι βάσεις για την οριστική ανάπτυξη της Σαλαμίνας.**

Σπουδαίοι Σαλαμίνοι του 19ου και 20ου αιώνα

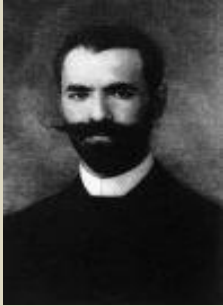
Άγγελος Φιλιάγκος, Γ2

Κάτι που δεν είναι ιδιαίτερα γνωστό για τη Σαλαμίνα είναι ότι πολλές προσωπικότητες των γραμμάτων και της τέχνης κατάγονταν από το νησί αυτό.

Μια από αυτές τις προσωπικότητες ήταν και ο Πολυχρόνης Λεμπέσης (1848-1913). Θεωρείται ένας από τους πιο σημαντικούς ζωγράφους του 19ου αιώνα και ένας από τους πέντε κυριότερους εκπροσώπους της "Σχολής του Μονάχου". Ο Λεμπέσης ήταν γνωστός για τις εξαιρετικές προσωπογραφίες του. Στη Σαλαμίνα ζωγράφισε το τέμπλο του Αγίου Δημητρίου, έκανε αγιογραφίες στον Άγιο Μηνά, καθώς και τη "Γέννηση" στην εκκλησία των Εισοδίων της Θεοτόκου στα Αμπελάκια. Πέθανε πάμφτωχος και θάφτηκε στη Σαλαμίνα.

Στον τομέα της λαογραφίας δύο ήταν οι σημαντικοί λαογράφοι της Σαλαμίνας. Ο Πέτρος Φουρικής και ο Νικόλαος Σαλτάρης. Ο Πέτρος Φουρικής (1878-1936) ήταν φιλόλογος, ιστορικός, λαογράφος και γλωσσολόγος.

Αντίθετα από τον Πέτρο Φουρική, ο Νικόλαος Σαλτάρης ασχολήθηκε αποκλειστικά με τη λαογραφία του

Πολυχρόνης Λεμπέσης

νησιού. Συγκέντρωσε και διέδωσε παραδοσιακά τραγούδια και χορούς της Σαλαμίνας και έγραψε σε βιβλία και περιοδικά για τα ήθη και τα έθιμα του νησιού. Γνωστό βιβλίο του είναι "Η ζωή των Αρβανιτών".

Στον τομέα του θεάτρου ξεχώρισαν οι Δημήτρης Μπόγρης και Ζώρας Τσάπελης. Ο Δημήτρης Μπόγρης (1890-1964) ήταν θεατρικός συγγραφέας. Το έργο του "Αρραβωνιάσματα" τιμήθηκε με το Κοτοπούλειο και το Αβερώνφειο βραβείο. Ο Ζώρας Τσάπελης (1921-2002) ήταν ηθοποιός του Εθνικού Θεάτρου. Έπαιξε σε πάνω από 130 έργα και σε 34 κινηματογραφικές ταινίες, δίπλα σε μεγάλους και γνωστούς ηθοποιούς του θεάτρου και του κινηματογράφου.

Στον τομέα της μουσικής ο Γιώργος Παπασιδέρης (1902-1977) ήταν κορυφαίος του είδους του. Τον θεωρούσαν τον "Βασιλιά του δημοτικού τραγουδιού" και είχε συνεργαστεί με τον εξαιρετικό Σαλαμίνο λαουτιέρη Σιδέρη Ανδριανό, ο οποίος ήταν ο καλύτερος λαουτιέρης των Βαλκανίων.

(Πηγές: Π. Λεμπέσης: ένας σπουδαίος Σαλαμίνας ζωγράφος. Ανακτήθηκε από reiraiiko-kyta.gr, Ζ. Τσάπελης Ανακτήθηκε από www.animartist.com, Γ. Παπασιδέρης palko.gr, Π. Φουρικής. Ανακτήθηκε από www.animartist.com, Δ. Μπόγρης Ανακτήθηκε από www.wikipedia.org.)

Δημήτρης Μπόγρης

ΕΞΟΡΜΗΣΕΙΣ

Σαλαμίνα: 4 σημαντικά αξιοθέατα

Οριέτα Ντόι, Γ4

Η Σαλαμίνα είναι ένας ιδανικός τόπος για απόδραση από τη ρουτίνα της καθημερινότητας και έχει αξιοθέατα που αξίζει να επισκεφθεί κανείς. Ένα από αυτά είναι το **Μουσείο Άγγελου Σικελιανού**, που είναι δίπλα στη θάλασσα, απέναντι από τη Μονή της Παναγίας Φανερωμένης. Επίσης, σημαντικό αξιοθέατο είναι το **Σπήλαιο** στο οποίο έμεινε ο τραγικός ποιητής Ευριπίδης. Ένα ακόμα σημαντικό μνημείο είναι ο **Τύμβος των Σαλαμινομάχων** που αποτελεί ένα αφιέρωμα μνήμης για την Ναυμαχία της Σαλαμίνας. Τέλος, έχουμε την **Ιερά Μονή της Φανερωμένης**, που είναι ένα ιστορικό μοναστήρι στο οποίο βρέθηκε η εικόνα της Θεοτόκου και αυτή ήταν η αφορμή για να χτιστεί.

ΓΡΙΦΟΙ

Βαγγέλης Πετρόπουλος, Γ2

Ο Κώστας και η Αγγελική έπαιζαν σκάκι. Έπαιξαν συνολικά 7 παρτίδες. Κάθε ένας από αυτούς έκανε τον ίδιο αριθμό νικών και καμία παρτίδα από όσες έπαιξαν δεν έληξε ισόπαλη. Είναι αυτό δυνατόν?

ΑΛΗΤΗΝΑΥΝ : ΝΩ ' ΛΕΒΕΛΕΡΕΙΟΝ ΕΤΕΡΕΝ ΤΟΥΣ

ΈΡΕΥΝΑ

Νέοι και lockdown

Εύη Μπερλή, Γ2

Εδώ και περίπου ένα χρόνο έχει μπει στη ζωή μας ο κορονοϊός. Η καθημερινότητα όλων άλλαξε ξαφνικά εξαιτίας του και όλοι προσπαθούμε να προσαρμοστούμε στη νέα πραγματικότητα που συντάραξε τις ζωές μας. Μεταξύ άλλων, άλλαξε εντελώς και η ζωή των εφήβων, καθώς στερήθηκαν το σχολείο και τη δια ζώσης εκπαιδευτική διαδικασία, τους φίλους τους, τις βόλτες και την ξεγνοιασιά και ανεμελιά τους και γέμισαν με συναισθήματα ανασφάλειας και φόβου για το τι θα συμβεί στο μέλλον. Ωστόσο, κατάφεραν και να προσαρμοστούν και να αποδείξουν σε όλους τους μεγάλους ότι είναι υπεύθυνοι, υπάκουοι και προσαρμοστικοί. Προκειμένου να διερευνηθεί ο τρόπος με τον οποίο οι νέοι περνούν τον ελεύθερο χρόνο τους κατά τη διάρκεια του εγκλεισμού, καθώς και οι απόψεις τους για την εξ αποστάσεως διδασκαλία, διανεμήθηκε ένα ερωτηματολόγιο σε 18 μαθητές της Γ' Γυμνασίου

Από την ποσοτική ανάλυση των απαντήσεων των δεκαοχτώ ερωτηθέντων μαθητών, συμπεραίνουμε ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των μαθητών διαβάζει τα μαθήματά του ή εξωσχολικά βιβλία κατά τη διάρκεια της καραντίνας, ενώ παράλληλα γυμνάζεται και προσέχει τη διατροφή του και μερικές φορές ασχολείται με τις δουλειές του σπιτιού. Το μεγαλύτερο ποσοστό των ατόμων που απάντησαν δήλωσε πως του έχουν λείψει οι φίλοι, το σχολείο και οι βόλτες, ενώ οι σχέσεις με την οικογένεια κατά τη διάρκεια του εγκλεισμού είναι καλές. Επίσης, οι περισσότεροι μαθητές πιστεύουν ότι ο κορονοϊός είναι επικίνδυνος για τη ζωή και την υγεία μας και εμφανίζονται απαισιόδοξοι πιστεύοντας ότι το 2021 δεν θα επανέλθουμε πλήρως στις παλιές μας συνήθειες. Τέλος, θετικές είναι οι εντυπώσεις των μαθητών από την τηλεκπαίδευση, αν και η συντριπτική πλειοψηφία προτιμά τη δια ζώσης διδασκαλία.